

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 018386 17 Uvp
Banjaluka, 15.05.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi R.Ž. iz B., koju zastupaju punomoćnici L.R. i M.B., advokati iz B. (u daljem tekstu: tužiteljica), protiv akta broj ... od 04.02.2016. godine, tužene Uprave, u predmetu ispravke greške u katastarskom operatu, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 018386 16 U od 04.11.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 15.05.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužiteljice za nadoknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog akta tužene, kojim je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Područne jedinice L. broj ... od 16.11.2015. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je zahtjev tužiteljice za ispravku pogrešnog upisa u katastarskom operatu i upisa nje kao posjednika na nepokretnostima označenim kao k.č. broj 777/1 zv. „Stojića brijeg“ u naravi šuma treće klase, površine 700 m² i k.č. broj 778 zv. „Stojića brijeg“ u naravi njiva pete klase, površine 6800 m², obje upisane u posjedovni list broj 484 k.o. Č. kao posjed M. (M) M. rođene P., te k.č. broj 777/2 zv. „Stojića brijeg“ u naravi šuma treće klase, površine 2900 m² i k.č. broj 777/3 zv. „Stojića brijeg“ u naravi šuma treće klase, površine 1300 m², obje upisane u posjedovni list broj 116 k.o. Č., kao posjed P. (M) D. Stavom 2. izreke presude odbijen je zahtjev tužiteljice za nadoknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je zakonito postupila tužena kada je ostavila na snazi prvostepeno rješenje od 16.11.2015. godine, jer je isto zasnovano na potpuno i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, te doneseno pravilnom primjenom materijalnog prava. Ovo stoga što je u provedenom upravnom postupku na osnovu svih priloženih dokaza, a posebno pisanog nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke koji je izveden na raspravi održanoj dana 11.11.2015. godine, pravilno utvrđeno da se u konkretnom slučaju ne radi o nedostacima i propustima koji bi se mogli otkloniti kroz ovaj upravni postupak primjenom odredbe člana 13. stav 1. Zakona o održavanju premjera i katastra zemljišta („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 19/96 i 15/10 - u daljem tekstu: Zakon), u vezi sa članom 71. stav 1. Pravilnika za održavanje premjera i katastra zemljišta („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 17/09 i 35/12 - u daljem tekstu: Pravilnik), kako je to i tužena zaključila valjano obrazlažući da se ne može govoriti o pogrešnom upisu posjednika porodice P., kada je nesporno

da se predmetne nepokretnosti u katastarskom operatu još od 1948. godine kada je sačinjen prvi zemljišni popisni list na osnovu kojeg je ustrojena katastarska evidencija, pa sve do danas, prvo po starom operatu, te i nakon stupanja na snagu novog premjera isključivo vode na porodici P. prvo kao posjed P.J. udove D., zatim njenog sina P.M. sina D. i konačno njegovih nasljednika, ovdje zainteresovanih lica, pri čemu se predmetne nepokretnosti u katastarskom operatu nikad nisu vodile na imenu tužiteljice, odnosno njenih pravnih prednika.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužiteljica pobija njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu iznosi da je nižestepeni sud povrijedio pravila postupka kada tužiteljici nije dostavio odgovore na tužbu zainteresovanih lica kako bi se na iste izjasnila, te dalje kada nije dao odgovore na sve njene tužbene navode koji su bili više nego jasni i određeni. Prije svega navodi da je ona u prvostepenom i drugostepenom upravnom postupku pokušavala da ukaže da joj je onemogućen uvid u svu dokumentaciju koja se odnosi na predmetne nepokretnosti, a da joj je to bilo omogućeno mogla bi dati ključne dokaze na osnovu kojih bi ova upravna stvar sigurno bila drugačije riješena. Ostaje kod stava da organi uprave nisu pravilno i potpuno utvrdili na temelju čega su pravni prednici zainteresovanih lica (prvo P.J. 1948. godine, a potom P.M. 1960. godine) upisani kao posjednici predmetnih nepokretnosti u katastarskom operatu, koje nepokretnosti su bile i ostale isključivo vlasništvo njenih prednika, odnosno tvrdi da je taj upis ostvaren putem aerofotogrametrijskog snimanja što nije valjan pravni osnov. Dodaje da je tek u parnici koju je M.M. rođena P. pokrenula protiv tužiteljice saznala se da je njen pravni prednik otac P.M. od sada pokojne D.V. bake tužiteljice navodno kupio ove nepokretnosti, o čemu nema nikakvih pisanih tragova, pa je to u parnici bio osnov za utvrđivanje prava vlasništva održajem na ovim nepokretnostima u korist M.M. rođene P., u kom pravcu je Osnovni sud u Banja Luci i donio presudu broj 71 0 P 110224 11 P od 24.05.2013. godine. Ovu presudu su kao dokaz cijenili organi uprave nalazeći u istoj uporište za svoju odluku, jer je prethodno bila potvrđena od strane Okružnog suda u Banjaluci, ali nisu imali u vidu da je nakon odluke Vrhovnog suda Republike Srpske broj 71 0 P 110224 14 Rev od 08.09.2016. godine (koja je donesena poslije osporenog akta) novom odlukom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 110224 16 Gž 2 od 31.10.2016. godine pomenuta presuda ukinuta, što je svakako bitna okolnost koju tužiteljica sad iznosi, jer je i sama ovu novu odluku Okružnog suda primila tek u novembru 2016. godine. Zaključuje da ona, niti njeni prednici nikada nisu imali volju da ove nepokretnosti prodaju ili nekom daruju, da za iste nikada nisu primili naknadu, da ne postoje ugovori o prometu ovih nepokretnosti navodno zaključeni između P. i prednika tužiteljice, zbog čega su upis P.J., kao i kasniji upisi P.M. te konačno zainteresovanih lica nezakoniti, jer su izvršeni bez pravnog osnova, odnosno ta je porodica samovlasno zauzela nepokretnosti tužiteljice bez namjere da ikome plati naknadu za ogromnu imovinu, što je pravno nedopustivo. Zbog navedenog predlaže sudu da zahtjev uvaži i pobijanu presudu ukine te predmet vrati na ponovno odlučivanje nižestepenom sudu, a postavila je i zahtjev za nadoknadom troškova postupka koji se odnose na sastav zahtjeva od strane advokata u iznosu od 1.316,25 KM sa troškovima sudskih taksa u ukupnom iznosu od 400,00 KM.

Tužena je dostavila odgovor na zahtjev u kojem navodi da je isti neosnovan i da u svemu ostje kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta.

P.D., zainteresovano lice u upravnom sporu, u odgovoru na zahtjev navodi da je isti neosnovan, odnosno da je pravilan zaključak suda da su njegovi pravni prednici prilikom formiranja katastarskog operata još 1948. godine upisani kao posjednici nepokretnosti koje su predmet spora. Shodno tome iz tog prvobitnog upisa proizilaze i svi ostali upisi porodice P. u katastarski operat, pa tako i upis u korist P.M. izvršen 1960. godine čiji je on nasljednik. Dodaje i to da on u katastarski operat nije upisan na osnovu aerofotogrametrijskog snimanja, već za taj

upis postoji valjan pravni osnov kako je to pravilno utvrđeno u upravnom postupku. Predlaže da sud zahtjev odbije.

P.Lj., zainteresovano lice u upravnom sporu, u odgovoru na zahtjev navodi da on lično sa parcelama koje su predmet spora nema nikakve veze, jer ih nikad nije koristio niti su u njegovom posjedu o čemu je već obavijestio sud, pa mu nije jasno zašto je u ovom sporu tretiran kao zainteresovano lice.

M.M. rođena P. zainteresovano lice u upravnom sporu, nije dostavila odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovore na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tužene od 04.02.2016. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužiteljica nije dovela u sumnju navodima zahtjeva.

Tako nije osnovan navod iz zahtjeva da je sud povrijedio pravila postupka kada tužiteljici nije dostavio na izjašnjenje odgovore na tužbu date od strane zainteresovanih lica, jer odredbom člana 24. ZUS, niti nekom drugom odredbom tog zakona nije propisana ova obaveza suda, pri čemu je u konkretnom slučaju odgovor na tužbu dostavio samo P.Lj., a njegov sadržaj koji je sud interpretirao u pobijanoj presudi, u konačnosti nije ni bio od uticaja na presuđenje. Takođe je neosnovan i navod tužiteljice da se nižestepeni sud nije izjasnio na sve njene tužbene navode, jer je isti u suprotnosti sa sadržajem obrazloženja pobijane presude.

Tvrđnja tužiteljice da je u provedenom postupku pokušala da dokaže da joj organi uprave nisu omogućili uvid u svu dokumentaciju vezanu za ove nepokretnosti, nije osnovana, jer ona ne navodi o kojoj se tačno dokumentaciji radi, pri čemu se svi dokazi na kojima se zasnivaju odluke organa uprave zatiču u spisu i izvedeni su na raspravi kojoj je prisustvovala tužiteljica lično, te joj je omogućeno neposredno izjašnjenje.

Suštinski navod tužiteljice da su organi uprave bili dužni u upravnom postupku utvrditi da su pravni prednici zainteresovanih lica, prvo P.J.1948. godine, potom P.M. 1960. godine, te kasnije zainteresovana lica, upisani bez valjanog pravnog osnova u katastarski operat, nije osnovan iz razloga koje je iznijela tužena, a podržao nižestepeni sud, budući da se taj upis porodice P. koji datira od osnivanja katastra 1948. godine pa do danas, praktično punih 70 godina nikako ne može smatrati „nedostacima i propustima“ koje bi organ uprave mogao otkloniti primjenom odredbe člana 13. stav 1. Zakona u vezi sa odredbom člana 71. stav 1. Pravilnika, kako to pogrešno smatra tužiteljica.

Naime, okolnosti konkretnog slučaja, tačnije postojanje parničnog postupka koji se već vodi pred Osnovnim sudom u Banja Luci predmet broj 71 0 P 110224 11 P između ovih stranaka u vezi sa pravima na predmetnim nepokretnostima, o čemu se decidno izjašnjava i tužiteljica u zahtjevu, upravo ukazuju na to da će se sporni odnosi između stranaka isključivo riješiti u toj parnici, jer je samo parnični sud ovlašćen da utvrdi da li su preci tužiteljice ove nepokretnosti prodali precima zainteresovanih lica usmenim ugovorom na temelju kojeg su uvedeni u posjed i upisani u katastarski operat, ili se pak radi o „samovlasnom zauzimanju imovine bez plaćanja

naknade“ što tvrdi tužiteljica, a koje se ako je to u pitanju opet i isključivo rješava u parnici za predaju u posjed nepokretnosti, a nikako u postupku ispravke greške pred organom uprave.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužiteljice za njeno vanredno preispitivanje odbija, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Obzirom da je zahtjev za vanredno preispitivanje odbijen, tužiteljica nema pravo na naknadu troškova ovog postupka, pa se stavom 2. izreke ove presude zahtjev za nadoknadu istih odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 49. i 49a. ZUS.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić